

De causis pollutionis.

59
(2)

nestum cui si dedissem causam quam nescio: tunc dico meam culpam.

De causis pollutionis. **Ca. xiiij.**

Secundum sanctos patres triplex est causa pollutionis nocturne. Prima prouenit ex voracitate gule et supabundantia cibi et potus que est diligenter examinanda ab illis qui vocati sunt ad spirituale exercitiū. Nam quos accidit aliquos relatarum in gulam nimiam aliquo tpe et quoniam abstinent polluantur in somnis.

Credunt quod hoc non accidat ex culpa immoderentio sed potius ex debilitate vel necessitate nature. Sed errant quod debeant cauere et iudicare ne uenerit ex nimietate saturitatis preterite. Ad enim per voracitatem et ingluuiem congregatum fuerat in medullis necesse est ut aliqui per puritatem vel per infirmitatem corporis testimonio afflicti egerat: ita quod non solum abstinendum est a delictis cibis. Verum etiam a uilibus et cum equali continentia temperandum: imino panis et aque satietas est timenda vel possit in nobis acquisita puritas permanere. Hinc ergo quod nondum equalis continentie et moderantie gratiam sunt adepti non nimis perfectam pollutionem prestant que ipsis etiam hominibus abstinentibus sic accidit.

Secunda causa est quando per incuriam aut imunditiam mentis elabitur. Nam spiritualibus exercitiis vacua et disciplinis interioribus non intenta sensu corporis per vanas et immundas cogitationes euagatur. Ex quibus merito culpe eliciuntur humores et ideo uolentibus obuiare necesse est priuare: et hanc causam eradicare ualet mentis torporem excutere et sensus

De causis pollutionis.

refrenare ne mēs ad vana et noxia discurrat: et illis
assuefacta excessibus ad immūdiissima incitāmēta lu
rurie somnias perturbatur. **P**redicta ergo negligē
tia acquirendi mundiciam et euitandi imūditā i cō
fessione puriter explicetur. **T**ertia causa potest eē
illudentis inimici iuidia. **N**ā sua iuidia sepiissime pol
lutio procurat: dū enī videt sanctū virū qui p solici
tā victus moderationē et itegrā et pfectā ac frequē
tē pctōy cōfessionē ppetuā mūditie puritatem acqui
rere: conat eī pcientiā perturbare maxime dieb⁹ il
lis qbus considerat diuino aspectui cōplacere flux⁹
illis⁹ omissione poluere vt sic a sancta cōione retraha
tur quibusdam vero contingere dicitur ex debilita
te nature que non est ita fortis et valida sicut antiqui
tus dicitur extitisse hanc causam potest quis in seip
so aduertere qñ in illo turpi moderamine victus fre
quentis solito polluitur absq; turpi somni interuen
tu: sicut ego quosdam cognoui hac peste certis tpi
b⁹ ter et quater in ebdomada sordidari q̄uis nō mi
nus predice illusione possit ascribi:

Qualiter post pollutionem licet vel nō licet acce
dere ad diuina: **Ca. xv.**

Secūdū sāctoy patrū sētentiam vigilāti cir
cū ipectōe cauēdū ē ad cōionē salutaris cō
iuiui accedēt tpe q̄ sētīm⁹ nos sō nū illūsōe
pollutos. **S**z si hostis inuidus taliter mēti nostre illu
serit vt nobis celestis remedij subtrahat medicinam
dummodo nullus reprehensibilis iterueniat pruit⁹
aut oblectionis assensus si fluxus iste fuerit naturalis